

Bizim Alevilerimiz ve Taşdelen Cemevi

İçeriği Yazan: [Gamze GÜNGÖRMÜŞ KONA](#) [1] Zaman: Pzt, 08/04/2013 - 17:43

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Bu CHP Çekmeköy örgütü pek bir fena, son bir aydır beni her bulduğumuzda baştan çıkarıyorlar. Bir toplantı için örgüt ile bir araya geldiğimizde yine gönlüme operasyon düzenlediler. “Perşembe akşamı Mustafa Dede seni bekliyor, gel Pirimizle tanış, ortamımızı gör, sohbetimize katıl, can can ile bir olsun” Bu teklif; 2002 yılında çok sevdiğim bir Alevi öğrencimin daveti üzerine bir Cumartesi günü, Karacaahmet Cemevi’ndeki Cem Töreni’ne katılışımı hatırlattı.

Ne içten, ne güzel bir ortamdı, iddiasız ama kararlı, gösterişsiz ama bilge, tevazuu ve vicdanı gönülden benimsemiş pek çok insanla karşılaşmıştım. Seneler içinde öğretmenleri olarak hayatlarına bir şekilde müdahil olduğum öğrencilerim arasında Alevi olanlar hak dağıtmada değil ama gönlümde her zaman ayrıcalıklı yerlere sahip olmuşlardı. Saygıları, vefaları, adaletleri, vicdanları, menfaatsizlikleri bana her daim “iyi ki var şu Aleviler” dedirtmiştir.

İşte bu muhabbet duygularıyla CHP Çekmeköy İlçe Sivil Toplum Kuruluşları’ndan sorumlu Kadın Kolu Sallı Uslu’nun Hacı Bektaş-ı Veli Kültür Tanıtma ve Sosyal Yardımlaşma Derneği Taşdelen Cemevi davetine “tamam” dedim. Perşembe akşamı 20.00’da başlayacak Cem Töreni için İlçe’de 07.15’te buluştuk. CHP henüz Belde iken CHP Çekmeköy’ün cefasını çekerek Başkanlığını yapmış olan sevgili Necdet Yılmaz, tecrübesiz bir siyasetçi olmasına rağmen siyasetin sahada yapılması gerektiğini kavramış CHP Çekmeköy Kadın Kolu Başkanı sevgili Fulya Yeşiloğlu, sokak hareketlerinden yıllar önce siyasete katılmış Kadın Kolu Sekreteri sevgili Sabriye Kapı, Aydınlar Mahallesi Temsilcisi Seda Eker, Aydınlar Mahalle Temsilci Güzel Şimşek, CHP Çekmeköy İlçe örgütünün üyeliği kağıt üzerinde kalmamış fedakar üyelerinden Şahende Apaydın ve Çekmeköy Hedefimiz Gelişim Grubu’ndan Seza Çetin ile birlikte Taşdelen Cemevi’ne vardık. Dede Mustafa Arslan, Dede Düzgün Uğur ve Cemevi Başkanı İmam Eke bizleri girişte içtenlikle karşıladılar. Makama davet ettiler, ziyaretimizden duydukları memnuniyeti gayet samimi duygularla defalarca ifade ettiler. Geldiğimizi duyan diğer Aleviler de kapıyı tıklatıp, tanışmaya geldiler, güleryüzleri ve samimiyetleriyle.

Her şeyin yerine ve başına sadece ve sadece insanı koymayı düstur edindiklerini, dayanışmanın kendileri gibi “farklı sayılan ve görülen” için ne denli kıymetli olduğunu, vicdan ve vefanın ‘olmazsa olmaz’ olduğunu, ‘veren el alan elden üstündür’ deyişini yaşamın her alanında uyguladıklarını, din-dil-ırk ayırımının nasıl canlar yaktığını bizzat maruz kalarak öğrendiklerini, kin ve nefret duygularının nasıl ibresi şaşmaz nitelikte bir adaletsiz terazi olduğunu, kapılarının her kesime açık olduğunu, toplumsal alanda unutulmamayı ve ötelenmemeyi arzuladıklarını, bu vatanın tüm değerlerine hürmet gösterdikleri için eşit birer vatandaş muamelesi beklediklerini, dinsel nitelikteki dayatmalara maruz kalmamayı yeğlediklerini içtenlikle ifade ettiler.

Sohbet sonrası Cem Töreni için üst salona çıktık, dopdoluydu. Tören değil adeta bir şölendi. Cem; Dede Mustafa Arslan biz konukların Alevi olmadığımızı göz önünde bulundurduğu için hazırladığını

düşündüğüm dopdolu ve bilgilendirici bir “Alevilik Öğretisi” konuşması ile başladı. Sonrası ise; tiyatro gösterisini andıran monolog, diyalog ve çeşitli canlandırmalar üzerinden Alevilerin tarih içinde yaşamlarından önemli kesitlerin aktarılışı adeta bir Tarih Dersi kıvamındaydı. Cem’in son bölümü ise Alevi gençlerinin kızılı erkekli tören niteliğindeki Semah ayini idi. İnsanoğlunun maneviyatı ile yüzleşmesi, maddi dünyadan uzaklaşması ve böylelikle Tanrı’ya yaklaşması olarak bilinen Semah’ta gördüğümüz ritüeller, sergilenen semboller ve Semah dönen gençlerin bu görevlerini ne denli büyük bir ciddiyet ve tutku ile Pirleri huzurunda ne denli büyük bir saygıyla yaptıklarını izlemek büyük bir keyifti.

Cem bitti ve karşılandığımızdan daha büyük bir samimiyetle uğurlandık. Fakir-zengin, dindar-dinsiz, bilge-cahil arasında ömrünün 82 yılında hiç bir ayırım gözetmemiş olan ve insanı sadece insan olduğu için seven ve değer veren ihtiyar ananın yüzünde beliren ve sözlerine yansıyan mutluluk hali görülmeye değerdi. Bizleri mutlu kıldınız, sizler de hep mutlu kalın sevgili Alevi dostlar. Sizleri unutmak mümkün olmayacak.

Doç. Dr. Gamze GÜNGÖRMÜŞ KONA

gamze.kona@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Toplumsal](#) [3]

Kaynak URL (04/05/2024 - 20:57 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/makale/bizim-alevilerimiz-ve-tasdelen-cemevi>

Bağlantılar:

[1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/gamze-gungormus-kona>

[2] <mailto:gamze.kona@politikadergisi.com>

[3] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>